

Minister Aktywów Państwowych

BM.I.053.420.2026

IK: 1305496

Warszawa, 22 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

poniżej udzielam odpowiedzi na interpelację K10INT19455, Pana Mariusza Błaszczaka, Posła na Sejm RP, z dnia 1 września 2026 r., w sprawie finansowania i ryzyka ekonomicznego inwestycji realizowanych w państwowym sektorze zbrojeniowym.

Łączna wartość inwestycji realizowanych obecnie przez spółkę Polska Grupa Zbrojeniowa S.A. (dalej: PGZ) i spółki Grupy PGZ, zmierzających do utworzenia nowych oraz zwiększenia istniejących zdolności produkcyjnych w sektorze obronnym, współfinansowanych ze środków Funduszu Inwestycji Kapitałowych (dalej: FIK), wynosi 9.907.659.352,15 PLN, a w odniesieniu do kontraktu zapewniającego odbiór produkcji w obszarze amunicji zostały zawarte dwie umowy wykonawcze na dostawy amunicji kal. 155 mm do 2030 roku.

Spółki Grupy PGZ odpowiedzialne za wytwarzanie amunicji 155 mm realizują aktualnie inwestycje, mające na celu znaczne zwiększenie krajowych mocy w zakresie produkcji pocisków. Obejmują one rozbudowę infrastruktury, budowę nowych obiektów produkcyjnych, zakup linii technologicznych oraz rozwój. Zakończenie inwestycji i osiągnięcie pełnych zdolności produkcyjnych planowane jest od 2028 roku. Docelowo zakładana jest produkcja pocisków 155 mm na poziomie minimum 150 tys. sztuk rocznie. Proces dochodzenia do docelowych zdolności odbywa się etapowo, przy sukcesywnym zwiększaniu produkcji w kolejnych latach. Zdolności produkcyjne w tym zakresie zostaną odpowiednio wyskalowane. Szczegółowe plany zwiększenia zapasów amunicji 155 mm są przedmiotem niejawnego załącznika do Uchwały Nr 43 Rady Ministrów z dnia 29 marca 2023 r., w sprawie ustanowienia programu wieloletniego „Narodowa Rezerwa Amunicyjna”.

W odniesieniu do współpracy Grupy PGZ ze spółką Anduril, w związku z uruchomieniem w Polsce montażu i produkcji Barracuda-500 M, przewidywane jest poniesienie nakładów inwestycyjnych na utworzenie zdolności mających na celu budowę potencjału produkcyjnego dla rakiet dalekiego zasięgu w Polsce. Trwają rozmowy dotyczące szczegółów porozumienia w tej sprawie. Źródła finansowania są przedmiotem analiz wewnętrznych PGZ.

Podpisanie umowy o współpracy pomiędzy PGZ S.A., WZL nr 2 S.A. i Anduril Industries w dniu 6 lipca 2026 r., poprzedziło przeprowadzenie analizy osiągnięcia opłacalności przedsięwzięcia w krótszym oraz dłuższym czasookresie. Negocjacje biznesowe oraz dialog techniczny trwają. PGZ podejmuje działania adekwatne do fazy projektu i uzasadnione ryzykiem biznesowym w zakresie uzyskania stosownych zamówień na pociski. Szczegóły współpracy z Anduril są w trakcie negocjacji i wymagają przeprowadzenia dialogu technicznego oraz rozmów z użytkownikiem końcowym. Odnosnie zakresu końcowych

komponentów oraz wartości dodanej w pociskach Barracuda produkowanych w WZL nr 2 analizowanych jest obecnie kilka możliwych scenariuszy współpracy.

PGZ pozostaje w stałym dialogu z firmą Lockheed Martin w zakresie potencjalnego rozszerzania współpracy przemysłowej dotyczącej systemu PATRIOT oraz pocisków PAC-3 MSE. Należy podkreślić, że współpraca ta została zainicjowana jeszcze przed podpisaniem umowy offsetowej związanej z I fazą programu WISŁA, zawartej 28 marca 2018 r., i od tego czasu podlega systematycznemu rozwojowi. Przedmiotem dotychczasowej współpracy i prowadzonych rozmów są przede wszystkim zdolności związane z produkcją komponentów systemu PAC-3 MSE, rozwojem kompetencji przemysłowych oraz wsparciem eksploatacji efektorów.

W ramach zobowiązań offsetowych I fazy programu WISŁA zrealizowano szereg projektów umożliwiających pozyskanie przez spółki PGZ kompetencji oraz zdolności produkcyjnych związanych z komponentami systemu PAC-3 MSE. Powyższe działania doprowadziły do transferu technologii oraz budowy w Polsce zdolności produkcyjnych dotyczących komponentów systemu PAC-3 MSE. Budowana infrastruktura tworzy fundament dla rozwoju krajowych kompetencji w zakresie projektowania, integracji, testowania i kwalifikacji zaawansowanych systemów raketowych. Kompetencje te mogą być wykorzystywane zarówno na potrzeby programów realizowanych we współpracy z partnerami zagranicznymi, jak również w przyszłych krajowych przedsięwzięciach związanych z rozwojem własnych systemów raketowych. W ramach II fazy programu WISŁA rozpoczęto realizację nowych projektów przemysłowych obejmujących między innymi rozszerzenie zdolności produkcyjnych komponentów systemu PAC-3 MSE. W konsekwencji zakres współpracy pomiędzy PGZ S.A. a Lockheed Martin obejmuje obecnie nie tylko produkcję wybranych komponentów systemu PAC-3 MSE, lecz również rozwój kompetencji inżynierskich, badawczych oraz integracyjnych, które mogą znaleźć zastosowanie zarówno we wsparciu obecnych programów raketowych, jak i przy opracowywaniu przyszłych rozwiązań realizowanych wspólnie z partnerami przemysłowymi. Niezależnie od powyższego, PGZ S.A. prowadzi rozmowy dotyczące pozyskania kompetencji w zakresie obsługi, napraw oraz wsparcia eksploatacji pocisków PAC-3 MSE. W tym zakresie przekazane zostały do firmy Lockheed Martin odpowiedzi na zapytania informacyjne (RFI), a dialog prowadzony jest zarówno z LM, jak i z partnerami zaangażowanymi w rozwój europejskich zdolności wsparcia eksploatacji tych efektorów.

Istotnym elementem tych działań jest realizowana obecnie inicjatywa wielonarodowa określana jako PAC-3 Missile Maintenance Facility (dalej: MMF), której celem jest utworzenie w Europie regionalnego ośrodka obsługi i utrzymania pocisków PAC-3 MSE. W dniu 7 lipca 2026 r., podczas NATO Summit Defense Industry Forum w Ankarze, rządy Stanów Zjednoczonych, Niemiec, Holandii, Polski oraz Szwecji podpisały porozumienie o rozpoczęciu wspólnych prac analitycznych nad ustanowieniem takiej zdolności w Europie. Planowany ośrodek ma zapewnić użytkownikom systemu Patriot zdolność do realizacji obsługi, napraw oraz działań podtrzymania gotowości eksploatacyjnej pocisków na terytorium Europy, bez konieczności ich transportu do zakładów w Stanach Zjednoczonych. Rozwiązanie to ma przyczynić się do skrócenia czasu odtwarzania gotowości operacyjnej efektorów oraz zwiększenia odporności europejskiego systemu wsparcia logistycznego. Aktualnie projekt znajduje się na etapie analiz oraz oceny potencjalnych lokalizacji, kompetencji przemysłowych i modelu organizacyjnego przyszłego centrum usługowego. Nie została dotychczas podjęta decyzja dotycząca państwa, w którym ostatecznie zostanie ustanowiona zdolność MMF. Proces ten prowadzony jest wspólnie przez państwa uczestniczące w inicjatywie, przy wsparciu Lockheed Martin, który odpowiada za wsparcie techniczne, inżynierskie i organizacyjne projektu. PGZ monitoruje rozwój inicjatywy oraz uczestniczy w działaniach mających na celu wykazanie potencjału i kompetencji krajowego przemysłu obronnego do udziału w budowie europejskiej zdolności obsługowej dla rodziny pocisków PAC-3. W przypadku podjęcia decyzji o ulokowaniu części lub całości tej zdolności w Polsce, spółki Grupy PGZ dysponować będą istotnymi atutami wynikającymi z dotychczasowej współpracy przemysłowej z Lockheed Martin realizowanej w ramach programu WISŁA.

Obecnie analizowane są różne kierunki dalszego rozwoju współpracy przemysłowej pomiędzy PGZ a Lockheed Martin w obszarze systemów z rodziny PAC-3. Nie zostały jednak podjęte ostateczne decyzje określające zakres ewentualnej produkcji, która mogłaby zostać uruchomiona w Polsce, ani zakres technologii, które mogłyby zostać objęte transferem. Ponadto wszelkie działania w tym obszarze wymagają stosownych zgód rządu Stanów Zjednoczonych oraz właściciela technologii.

Każda inwestycja realizowana w spółkach Grupy PGZ podlega analizie ekonomicznej i biznesowej, obejmującej przygotowanie biznesplanu, identyfikację ryzyk oraz ocenę warunków niezbędnych do osiągnięcia zakładanych efektów biznesowych. W ramach tego procesu analizowane są m.in. przewidywany portfel zamówień, perspektywy wykorzystania zdolności produkcyjnych, źródła finansowania oraz poziom ryzyka związanego z realizacją przedsięwzięcia. Ewentualna decyzja dotycząca uruchomienia w Polsce nowych zdolności produkcyjnych związanych z systemem rodziny PAC-3 wymagałaby uprzedniego określenia zakresu projektu, warunków transferu technologii oraz długoterminowego zapotrzebowania na wytwarzane wyroby. Istotnym elementem takiej oceny byłaby również analiza przewidywanego portfela zamówień, pozwalającego zapewnić efektywne wykorzystanie tworzonych zdolności przemysłowych. Na obecnym etapie nie zostały podjęte decyzje dotyczące zakresu potencjalnej produkcji ani modelu jej realizacji. W konsekwencji nie określono również warunków biznesowych, które musiałyby zostać spełnione dla uruchomienia takiej inwestycji. Kwestie te mogłyby zostać ocenione dopiero po uzyskaniu szczegółowych założeń projektu oraz przeprowadzeniu stosownych analiz ekonomicznych i technicznych. Realizacja inwestycji tego rodzaju wymaga co do zasady zminimalizowania ryzyk biznesowych oraz wykazania trwałych przesłanek przemawiających za długoterminowym wykorzystaniem tworzonych zdolności produkcyjnych.

Z poważaniem
Z upoważnienia Ministra Aktywów Państwowych
Konrad Gołota
Podsekretarz stanu
dokument podpisany elektronicznie
1305496.4964943.3918654

Do wiadomości:
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów